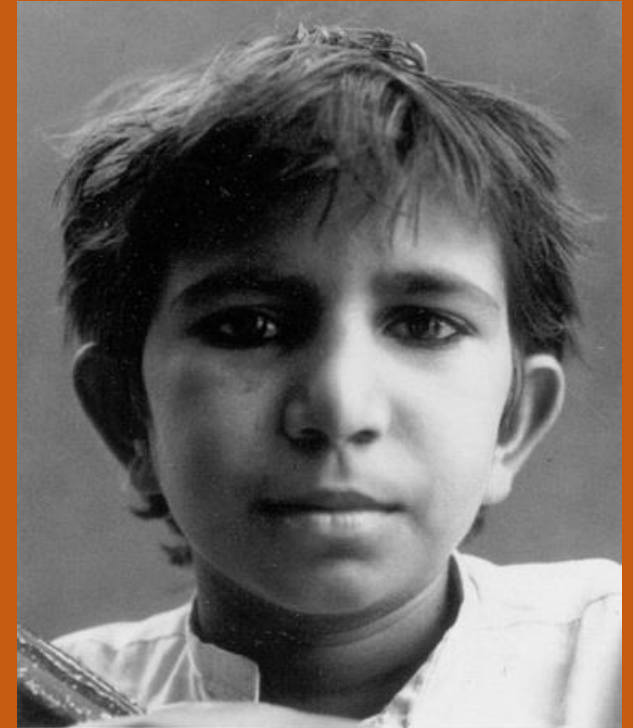

Ικμπάλ Μασί

Ένα παιδί ενάντια στην παιδική εργασία

Γιώργος Νικολόπουλος

Iqbal Masih
1994

Με λίγα λόγια...

- Οι σύγχρονες μορφές δουλείας είναι πάρα πολλές και δυστυχώς πάνω από 20 εκατομμύρια άνθρωποι παγκοσμίως εκτιμάται ότι ζουν σαν σκλάβοι. Πολλοί από αυτούς είναι παιδιά. Σε χώρες όπως η Ινδία και το Πακιστάν, εκατομμύρια μικρά παιδιά εξαναγκάζονται σε εργασία από εξαιρετικά μικρή ηλικία. Στην περίπτωση του Ικμπάλ Μασί, ο οποίος καταγόταν από το Πακιστάν, από σκλάβος έγινε ήρωας, αφού κατάφερε με θάρρος να “αφυπνίσει” τον κόσμο και να αρχίσει το έργο του κατά της παιδικής εργασίας.

Μόλις τεσσάρων, όπου άλλα παιδιά απολαμβάνουν τα -δεδομένα για αυτά- σπίτι, φαγητό, παιχνίδια, ο Ικμπάλ πουλήθηκε σε ταπητουργείο για την κάλυψη χρέους 12 δολαρίων. Η οικογένειά του χρειάστηκε τα χρήματα για να παντρέψει τον μεγαλύτερο αδελφό του. Δεν τον ρώτησε κανείς, ούτε και ήταν θέλησή του. Η μέθοδος αυτή της ‘ανταλλαγής’ είναι παγίδα, όμως κάτι το συνηθισμένο στη χώρα του (με διάφορα τεχνάσματα αντί να μειώνεται το δάνειο, συνεχώς αυξάνεται. Όταν ο Ικμπάλ έγινε 8, η οικογένειά του χρωστούσε 260 δολάρια!)

Στο ταπητουργείο, μαζί με τα άλλα παιδιά, καθόταν σκυφτός σε έναν ξύλινο πάγκο και έπρεπε να δένει κόμπους σε χαλιά, τηρώντας αυστηρά το σχέδιο, για 6 μέρες τη βδομάδα επί 14 ώρες την ημέρα, δεμένος με αλυσίδες, χωρίς το δικαίωμα ξεκούρασης. Τα αφεντικά του τον ταιζαν ελάχιστα για να παραμείνει μικρόσωμος, διότι τα μικρά δάκτυλα είναι καλύτερα για τη δουλειά. Για να μην αλλοιώνεται το μαλλί, τα παράθυρα έμεναν κλειστά και η ζέστη ήταν αφόρητη. Για το παραμικρό λάθος ή “παράπτωμα” οι τιμωρίες περιλάμβαναν ξυλοδαρμό και εγκλεισμό σε σκοτεινή ντουλάπα ή ακόμη και κρέμασμα ανάποδα.

- Στην ηλικία των 10 κατάφερε να αποδράσει. Η ανάπτυξή του είχε επηρεαστεί και το ύψος του ήταν το μισό από τα άλλα παιδιά της ηλικίας του ενώ είχε και άλλα προβλήματα υγείας. Τίποτε από αυτά δεν τον επηρέασε. Διψούσε για μάθηση και συμπλήρωσε τέσσερα σχολικά έτη μέσα σε μόλις δύο. Ήθελε να ελευθερώσει όλα τα παιδιά της πατρίδας του και να τους δώσει την ευκαιρία να μορφωθούν πηγαίνοντας σχολείο. Εκτός από το Πακιστάν ταξίδεψε και στο εξωτερικό ως πρέσβης όλων των παιδιών που εξαναγκάζονται σε εργασία και δεν είχαν φωνή για να εκφραστούν. Στις ΗΠΑ επισκέφθηκε σχολεία και μίλησε στους μαθητές, ενώ όταν ρωτήθηκε για ποιο λόγο να ξαναγυρίσει πίσω στην πατρίδα του όπου κινδύνευε, εκείνος απάντησε: “Πρέπει να τελειώσω αυτό που ξεκίνησα”.

Το τραγικό του τέλος

- Τον Απρίλιο του 1995 επέστρεψε σπίτι του, για το Πάσχα. Τότε ο Ικμπάλ δολοφονήθηκε από πυροβολισμό έξω από το σπίτι συγγενή του. Οι φίλοι του, μαθητές στις ΗΠΑ, δεν έμειναν με δεμένα τα χέρια. Για να τιμήσουν τον Ικμπάλ έκαναν καμπάνια για να μαζέψουν δωρεές από όλα τα σχολεία της χώρας και να χτίσουν ένα σχολείο για τον Ικμπάλ. Η εκστρατεία τους είχε εξαιρετικά αποτελέσματα και στη 10η επέτειο του θανάτου του είχαν συγκεντρωθεί χρήματα για 8 σχολεία σε διάφορες χώρες του κόσμου. Ο Ικμπάλ αποτέλεσε σύμβολο δύναμης και αγωνιστικότητας. Με τη γενναιότητά του έκανε γνωστό το πρόβλημα της καταναγκαστικής εργασίας παιδιών σε όλο τον κόσμο, ευαισθητοποιώντας τη διεθνή κοινότητα.

Βίντεο:

- <https://www.youtube.com/watch?v=t0D6K18wq8A>
- Πηγές:
- Ικμπάλ, ένα παιδί ενάντια στην παιδική εργασία (Φραντσέσκο Ντ' Αντάμο- Εκδόσεις ΠΑΤΑΚΗ)
- toportal.gr